

Forhold de skulde deles, ligesom jeg ikke tvivler om, at der ved Gjennemførelsen af Tanken mangler ikke saa ganske saa andre Bestemmelser. Men, hvormed Alting er, saa indeholder Endringsforslaget, som sagt, ialfald en Forandring af det Grundlag, hvorpaa Lovforslaget hviler, og jeg vilde ikke uden stor Betænkelse kunne tage mod hele Lovforslaget, naar man røkker ved hele den Forudsætning, hvorpaa det er bygget. Jeg vil endnu hertil knytte en Bemærkning, mine Herrer, og det er den, at, dersom man virkelig skulde kunne gaae ind paa en saadan Tanke, saa maatte det da ogsaa være en absolut nødvendig Betingelse derfor, at de gamle Anstalter virkelig vedbleve at være aldeles adskilte fra den nye ogsaa med Hensyn til Overgangen af Interesser til denne. Det vilde dog virkelig ikke da gaae an, saaledes som det sidste Forslag, der findes paa Endringsforslagslisten, nemlig Nr. 29, gjør, at lade alle dem, som maatte finde det fordeelsagtigere for sig at gaae over til den nye Anstalt, træde over i den og at lade den nye Anstalt overtage Ristecoen af dem, medens man forbeholdt alt det, hvormed man skulde møde denne Risteco, for de gamle Anstalter. — Jeg for mit Bedkommende nærer ingen Tvivl om, at de gamle Anstalter ville give et Overflud, og jeg er mig fuldt bevidst, at dette Overflud ved Lovforslaget er bestemt til at skulle tjene som en Reserve for den nye Anstalt. Men naar det maa siges — og det synes jo Alle nu at være enige om at sige —, at ingen enkelt privat Mand har nogensomhelst Ret til dette Overflud, men at det er Statens, saa vil jeg ogsaa spørge, om der da kan gives nogen forstandigere eller hensigtsmæssigere Benyttelse af dette Overflud end at lade det tjene som Reserve for en Anstalt, der byder det danske Folk Fordele, som maaskee ingen anden Anstalt er istand til at kunne byde, og som ganske vist bydes det ved Hjælp af dette Overflud og ved de Indtægter, som det giver, selv om det muligens nok kunde lade sig gjøre, hvad jeg dog vilde anfæe for at være usorgfaldigt, at beholde de Sæiser for den nye Anstalt, som ere foreslaaede, ogsaa naar man tog det Nygtødbort fra den, som Overfludet fra de ældre Anstalter giver. — Jeg maa altsaa paany ud-

tale, at jeg ikke seer mig istand til at kunne modtage Endringsforslaget under Nr. 1, som det foreligger. Foraaavdt man derimod reducerer Sagen til et ligefremt Bogholderispørgsmaal, da er der fra min Side ikke det Mindste i veien for at gaae ind paa Tanken, og jeg nærer derfor heller ingen Betænkelse ved at kunne slutte mig til Endringsforslaget under Nr. 24 til § 21. Men jeg maa derfor ogsaa beklage, om det, naar vi komme til det nævnte Forslag, skulde vise sig, at det ærede Ste kongevalgte Medlem (Andræ) har opdaget Feiltagelser eller Ubestemtheder ved det, uden at han har søgt at faae dem rettede.

**David:** Jeg har med megen Tilfredsstillelse fulgt den ærede Finantsministers Foredrag. Da han nemlig begyndte med at sige, at den foreslaaede Endring i § 1 vilde faae en meget skadelig Indflydelse, og dernæst ogsaa tilføede, at det vilde blive meget besværligt for Anstalten, naar man gif ind derpaa, saa ventede jeg at faae saadanne Argumenter mod Forslaget at høre, som vilde vise, at jeg muligt havde overseet meget vigtige Forhold, der nu vilde komme frem. Men jeg maa tilstaae, at jeg i saa Henseende er bleven meget beroliget ved at have hørt den ærede Finantsministers hele Foredrag, i hvilket det kun var mig ubehageligt at høre, at han ikke troede at kunne modtage Endringsforslaget under Nr. 1, eller, som han udtrykte sig, kun med megen Modvillie vilde kunne modtage det. Jeg skal dog ikke nu indlade mig paa Enkeltighederne i dette Foredrag, skjøndt jeg troer, at det virkelig ikke vilde være vanskeligt at vise endog Modsigelser imellem dem indbyrdes. Jeg skal kun for Sagens Behandling i Almindelighed udtale, at jeg vil haabe, at de gjorte Beregninger ere saa sikre, at man er kommen til de nye Tarifer, som man er kommen til, uden noget Hensyn til, om Anstalten eter den omtalte Reservecønd i Tankerne; thi mere end som et Tankeexperiment er det dog hidtil ikke opstillet. Jeg troer og antager, at man ved at observere Dødeligheden i en Række af Aar og ved at see hen til, til hvilken Rentecønd Anstalten har kunnet anbringe sine Capitaler, er kommen til den Anskuelse, at man kan og